

„имаше едно невинно, едно беззащитно българско население, пробуждането и трудолюбието на което биеше „отколѣ като трънъ въ очитѣ имъ. И тѣ се нахвърлиха „безпощадно, нахвърлиха се съ животинска дивотия „върху това невинно население. Извършенитѣ злини сж „неописуеми.

„Имотъ, честь, животъ: всичко това стана веднага „плячка на побѣснѣли турски редовни и нередовни пълчища. Тѣ опустошиха, тѣ разграбиха и обраха цѣли „населения; тѣ биха и клаха до насищане безъ разлика „ни на възраст, ни на полъ, ни на звание; цѣли села, „като печално миропрочутото днесъ с. Батакъ, тѣ ги обърнаха въ човѣшка касапница, на която се водѣха за „клане старци съ цѣло домочадие, майки съ малолѣтни „дѣца, даже и бозайничета, момци и дѣвици въ цвѣтуща възраст. Тѣ никого и нищо не пощадиха; тѣ не „се спрѣха прѣдъ нищо. Земята ни, госпожи и господа, „се напои съ кръвъ и сълзи, въздухътъ ни екна отъ „ридания и писъци; мечъ и огънь, огънь и мечъ всжду „за всеобщо опустошение; божиитѣ ни храмове се оскверниха всѣчески, и разориха; служителитѣ имъ слѣдъ „ругателства и опозорявания бѣха затрити; жилищата ни „се срутиха до самитѣ имъ основи; стопанитѣ имъ и „стопанкитѣ съ цѣло домочадие се подвъргнаха на неизказуеми изпитни; по полята, горитѣ и долинитѣ, поени „отъ столѣтия съ пота на работливия българинъ, сега „си играеше злорадно съ неговия животъ една свирѣпствуеща по тѣхъ разюздана тълпа, въоружена външно „отъ главата до петитѣ, настървена вжтрѣшно съ кръвожедни ламтения; тя не знаеше, що е милость, но „милость не чувствувана отъ нейна страна бѣше нанасяната отъ сама пакъ нея смъртъ на чудотворно спасенитѣ и безнадеждно скитаещитѣ се по тия поля и гори